

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 105. Autonomia Philippovii suasu in Poloniæ Ecclesiis stabilita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

hæresiarchæ errores defendere nitebantur, eo quod Verbum ab æterno fuisse, minime adderent. Ex adverso Cosci-
 nus, & Budzinius nominabantur a secretis pro parte Schomanni, Gregorii Pauli, Sexurini, Albini, & Calvinovii, qui asserebant, quod Filius, Verbum Patris interpres, seu Jesus ante mundi originem non exstiterit, nec esse cœperit nili sancti Joannis Baptistæ ætate, ac Cæsaribus Augusti tempore: adhærebant enim Lælii Socini opinioni, qui tradebat, quod Christus Dominus non fuerit, usque dum Maria eum concepit. Porro diu utrinque disceptatum, postquam vero quilibet allegatos sacræ Scripturæ textus pro proprio suo genio explicaverat, eosque ad suæ causæ defensionem detorserat, discessum est, cum minori tamen tumultuantium strepitu, ac in prioribus conventiculis factum.

Sæcul XVI.
 A.C. 1567.

§. CV.

Autonomia Philippovii suasu in Polonia Ecclesiis stabilita.

Farnovius inter suos magni nominis Vir, cum cedere haud assuetus esset, adversus eos, qui Jesum Christum ante Matrem suam exstitisse negabant, acriter calamum suum stringere aggrediebatur, unde in sectariorum Ecclesiis novæ oriebantur dissensiones, ex iis
 vero

Sæcul. XVI.
A.C. 1567.

vero conflagratur quarta adhuc factio illorum, qui vulgo *Farnoviani*, vel *Biancuriani* appellabantur, ut a Catholicis, Evangelicis, & Calvinisticis discernerentur. Tandem, ut pax redderetur, cunctaque absque strepitu absolverentur, totum hoc negotium, argumenta, & responsa Stanislao Cichovio Cracoviensi Archi-Camerario committentur, rebusque ita dispositis Synodo finis imponebatur, ubi Philippovius utrique parti proponebat sequens consilium, vi cuius dogmati circa Sanctissimam Trinitatem communiter recepto insistendum, ac mutua charitate invicem agendum suadebat, et tamen lege, ut cuilibet circa suam opinionem, absque tamen livore contra eos, qui adversam defendunt sententiam, scribere integrum maneat, omnesque precibus, ac sermonibus, qui in Reformatorem Ecclesiis habentur, interesse possint, dummodo cuncta usque ac sacri Codicis sensui magis legitime consona sint: de cetero autem eos, qui aliter oraverint, vel prædicaverint, ad conscientiae tribunal remittendos suadebat. Idem quoque Philippovius circa parvulorum Baptismum decidebat, monens, ut unicuique id, quod melius sibi visum fuerit, credendi libertas concederetur, interea vero extremus iudicium

dicium dies expectaretur, in quo manifestum fiet, quis eorum omnium veritatem attigerit. Hæc fuit autonomia in ementita hac Reformatione per synodicam auctoritatem stabilita.

Sæcul. XVI.
A. C. 1567.

§. CVI.

Ex hac ipsa indulgentia plures adhuc dissensiones exortæ.

Hac ratione Præses Synodum absoluebat, ubi quilibet, sicuti facile perspicitur, causam suam obtinebat, atque in suis opinionibus firmabatur: verum non omnibus placuit hæc ipsa decilio, quæ magis Pyrrhonismum, ac credendi licentiam sapiebat, atque hominis potius effæminati, atque ad complacendum compositi, quam Viri prudentis, & Christiani digna erat. Farnovius quoque Vir ad quævis molienda proclivis tantopere sese huic libertati opponebat, animosque tam dextre concitabat, ut Pinczovienses Ecclesiæ in tot factiones, atque sententias scinderentur, ut tum triginta duæ omnino sectæ in suis opinionibus diversæ numerarentur, licet omnes in hoc articulo convenirent, quod Christus Dominus non sit verus, ac magnus ille Deus.

Huic sententiarum varietati accedere insuper bella, quibus hi Novatores sese mutuo petebant, ac vicissim ab e-

menti-